

ning dertil, og dette kunde da maaskee misforstaaes, hvortil kommer, at den Paragraph, til hvilken der her er hentydet, turde kunne faae en noget anden Fortolkning, netop naar denne Henviisning stæer, end naar den ikke stæer. — Om man bruger Udtrykket „Livsstraf“ eller „Dødsstraf“ anseer jeg for temmelig ligegyldigt. Det er sikkert nok, at ved „Dødsstraf“ betones netop det, som er Straffens egentlige Gjenstand, hvilket har Analogien for sig fra forskjellige andre Straffe, hvorimod Udtrykket „Livsstraf“ har Analogien for sig fra den nu bestaaende Lovgivning. Det Forslag, som under Forudsætning af Dødsstraffens Vi- beholdelse er stillet under Nr. 4 af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel), angaaende en særlig Maade at fuldbyrde Dødsstraffen paa, kan jeg for mit Vedkommende ikke tiltræde, thi det forekommer mig, at det i og for sig ikke er en heldig Maade at ordne Sagen paa. Jeg seer f. Ex. ikke, hvad Retskriveren egentlig har at gjøre ved den Leilighed, og at der kunde tilstedes Personer til et vist Antal Udgang efter Vegjæring, vilde netop fremkalde mange af de Ulemper, hvorover der har været klaget med Hensyn til den offentlige Execution af Dødsstraffen. I det Hele er det efter min Formening saare tvivlsomt, om der vindes Noget ved at vælge et andet System for Dødsstraffens Fuldbyrkelse end det, der hidtil har været fulgt, og man bør vogte sig for at betræde en for os ganske ny og ukjendt Wei, selv om den skulde være forsøgt i forskjellige tydske Stater. Det indtræffer jo Gud være lovet jaa sjældent, at en Dødsstraf bliver fuldbyrdet hos os, at jeg ikke troer, de Følger, som antages at kunne flyde deraf, i Virkeligheden vilde indtræde i synderligt Maal, og navnlig troer jeg ikke, det vil have nogen local Indflydelse, at en Dødsstraf bliver fuldbyrdet paa et enkelt Sted. — Det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 5 af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm), staaer tvivlsomt i Forbindelse med de øvrige Endringsforslag, der gaae ud paa af nærværende Lovndraft at udskyde de nærmere Regler for Straffes Fuldbyrkelse, men det kunde vel ogsaa tages for sig selv, og forsaavidt kunde der tale Noget for,

netop med Hensyn til Dødsstraffen, at træffe den specielle Bestemmelse, som her er foreslaaet. Jeg troer imidlertid, at de rettest betragtes i Sammenhæng med de øvrige af ham stillede Endringsforslag, til hvilke jeg skal gjøre den almindelige Bemærkning, at det dog vil findes naturligt — og der er heller ikke foreslaaet nogen Forandring deri —, at de forskjellige Straffe opregnes i Straffeloven, men det forekommer mig, at denne Opregning vil være temmelig betydningsløs, naar der ikke skildres, hvori Straffene bestaae, ligesom det forekommer mig, at man da ikke kan have noget rigtigt Skjøn over de forskjellige Straffes Forhold til hverandre og de Virkninger, de ville kunne udøve, et Hensyn, som maa tages med ved Straffens Fastsættelse for de enkelte Forbrydelser. Det er dog vistnok naturligt, at der i denne Lov, ikke alene med Hensyn til Strafarbejde, men ogsaa med Hensyn til Fængsel paa Vand og Brød og simpelt Fængsel og legemlige Straffe, forsaavidt disse bibeholdes, siges, hvori de bestaae i de væsentlige Punkter, i det, som gjør Straffen til, hvad den er. Særligt med Hensyn til Arbejdsstraffen, hvorfra den ærede Forslagsstiller tog sit Udgangspunkt, skal jeg bemærke, at det, ved hvad jeg udtalte under 1ste Behandling, ikke paa nogen Maade var min Mening at sige, at der ikke i en længere Tid kunde stæe nogen Forandring i den Maade, hvorpaa denne Straf nu fuldbyrdes hos os. Det er ganske vist, at det gjensidige Forhold mellem Strafarbejde i Enkeltcelle og i fælles Arbejdssale kan modificeres som Følge af de Erfaringer, man kan erhverve sig i den kommende Tid, og det er ligesaa vist, at andre Bestemmelser, som vedkomme Arbejdsstraffes Fuldbyrkelse, kunne unbergaae Modificationer; jeg seer ikke, at der er Noget til Hinder for, at dette stæer, fordi der i denne Lov, som iøvrigt forudsættes ikke at ville blive forandret i lang Tid, optages Bestemmelser i denne Retning. Derimod forekommer det mig rigtignok at være en temmelig betænkelig Udvei, den ærede Forslagsstiller anviser, naar han vil overlade det til Fastsættelse ved Anordning, hvorledes Straffen i det Væsentlige skal fuldbyrdes; thi det forekommer mig, at der derved kunde blive Anledning til Experimenter med